

سخن مدیر مسئول

چهل و چهار شماره از فصلنامه «آینه میراث» منتشر شد. با چاپ این شماره، این نشریه گام در دوران دوازده سالگی خود می‌گذارد. با این حال از شماره بیست تاکنون در این قد و قواره توانسته است میان مطبوعات علمی - ترویجی کشور با موضوع نقد متون، نسخه‌شناسی و کتابشناسی حوزه نسخه‌های خطی توفیقاتی به دست آورد. شمار مقالاتی که برای چاپ در «آینه میراث» به دفتر نشریه می‌رسد، نشان از توجه دانشجویان، پژوهشگران و علاقه‌مندان به این نشریه دارد. غالب مقالات واصله، در مرحله داوری نیازمند به اصلاح و تجدید نظر دانسته می‌شود و از چاپ در «آینه میراث» باز می‌ماند و این در حالی است که این مقالات دقت داوران و شورای تحریریه و همکاران نشریه را به خود اختصاص می‌دهد و بگذریم از هزینه‌های دیگر.

با توجه به شمار بالای صفحات نشریه و مفصل بودن برخی مقالات، در آخرین نشست اعضای محترم شورای تحریریه قرار شد از تعداد مقالات کاسته شده و حجم هر مقاله نیز از بیست تا بیست و پنج صفحه تجاوز نکند؛ چرا که از یک سو تعداد مقالات داوری شده و در نوبت چاپ مانده کم نیست و از سوی دیگر مقالات بسیاری که به دفتر مجله رسیده که نیازمند بررسی و داوری است، و سه دیگر محدودیت‌های روزافزون مالی و کمبود نیرو و امکانات لازم در مرکز، مدیریت میراث مکتوب را با مشکلات عدیده‌ای مواجه کرده است؛ از این رو نمی‌توانیم به تعهدات خود در قبال این حجم مقالات پاسخگو باشیم. این مشکلات تا جایی است که حتی ما را بر آن داشت تا فصلنامه «آینه میراث» را تبدیل به دوفصلنامه کنیم. البته اگر گشایشی حاصل شود تصمیم داریم تعدادی از مجموعه مقالات یا مقاله‌های مفصل و طولانی را که ارزش

چاپ دارند به صورت ضمیمه چاپ کنیم؛ چنانکه تاکنون ۱۷ ضمیمه منتشر کرده‌ایم. بنابراین اگر محدودیت‌های مالی مرکز برطرف شود، مدیریت انتشار بیشتر مقالات را به سوی چاپ ضمائم یا ویژه‌نامه‌های تخصصی سوق خواهیم داد تا وقفه‌ای که به خاطر دوفصلنامه شدن مجله حادث خواهد شد، از این طریق جبران گردد. با دوفصلنامه شدن «آینه میراث»، فوایدی نیز حاصل خواهد شد از جمله آنکه فرصت برای داوری و گزینش بهتر مقالات و ویرایش و بازنگری و ترجمه چکیده‌ها به عربی و انگلیسی بیشتر خواهد بود و پژوهشگرانی هم که مقالات خود را ارسال می‌کنند انتظارشان را در خصوص چاپ زودهنگام مقاله‌شان، مطابق با وضع موجود مجله هماهنگ خواهند کرد.

از دیگر سو اگر امسال موفق به اخذ درجه علمی - پژوهشی برای «آینه میراث» شویم یا اگر قرار شود در کنار «آینه میراث»، امتیاز مجله تخصصی دیگری با رتبه علمی پژوهشی دریافت کنیم - که البته همه چیز بستگی به آینده دارد که اوضاع وفق مراد باشد یا نه - در آن صورت، با دسته‌بندی مقالات قادر خواهیم بود آنها را در دو سطح متفاوت عرضه کنیم. البته آرزوی من این است که در آینده یک دوفصلنامه - صرفاً - ویژه نقد متون و کتب مرجع عرضه کنیم تا فرصت بیشتری برای چاپ مقالات متن‌شناسی و نسخه‌شناسی برای پژوهشگران در آینه میراث فراهم آید.

سیر تکاملی «آینه میراث» دستاوردهای دیگری نیز همراه داشته است. از جمله آنکه زمانی چاپ رسائل را به عنوان ضمیمه «آینه میراث» آغاز کرده بودیم که اکنون به بخش تولید آثار و متون منتقل شده است و رسائل و نسخه‌های خطی کوتاه، کمتر از یکصد صفحه را راه‌اندازی کردیم. هدف از این کار این بود که اهمیت نشر نسخه‌های خطی کوچک و کم‌حجم را گوشزد کنیم و به عنوان یکی از سیاست‌های انتشاراتی مرکز بر آن تأکید نماییم.

در واقع «گزارش میراث» هم از درون «آینه میراث» زاده شد؛ از یک طرف جستارها و مقالات کوتاه یا نقد و معرفی‌هایی به دفتر مجله می‌رسید که درج آنها در کنار مقالات سی‌چهار صفحه‌ای بدقواره می‌نمود و از سوی دیگر درج اخبار مرکز، نشست‌ها، نامه‌های علمی، گفت‌وگوها و مباحثی از این دست، هرچند از سی درصد مجاز یک مجله علمی - ترویجی بیشتر نبود، لیکن مجال طرح آنها قالب دیگری را می‌طلبید. این بود که نخست خبرنامه و سپس ماهنامه «گزارش میراث» را جزء خانواده

نشریات خود قرار دادیم. «گزارش میراث» رفته رفته جای خود را در میان سلايق متفاوت اهل فرهنگ باز کرد و مجالی شد برای پاره‌ای گفت و گوها و نقدها و نامه‌نگاری‌های علمی که امیدوارم روز به روز این میدان «جدال احسن» گسترده‌تر گردد که گفته‌اند: «حیات العلم بالتقد و الرد». اما ماهنامه «گزارش میراث» هم با یک حروفچین و یک مدیر داخلی و یک معاون سردبیر قادر نبود که مطالب مجله را به موقع آماده چاپ کند؛ تا همین مقدارش هم یعنی تا شماره ۳۲، گذشته از مشکلات موجود، با زحمت و کوشش بسیار، به صورت دو شماره‌ای چاپ می‌شد و لاجرم صلاح کار را چنین دیدیم که این ماهنامه نیز تبدیل به دو ماهنامه شود؛ لذا آخرین شماره «گزارش میراث» (۳۳) با عنوان دو ماهنامه منتشر شد. بنابراین در پنج سال اخیر از متن و بطن «آینه میراث»، سه نشریه دیگر زاده شد: «ضمائم»، «رسائل» و «گزارش میراث» و در عوض مطالب «آینه میراث» هم منسجم‌تر و تخصصی‌تر شد. در این شماره از «آینه میراث» حدود ۲۰ مقاله درج شده است همراه با چکیده عربی و انگلیسی آنها. جا دارد از مترجمان محترم، جناب آقای بشیر جزایری و آقای حسن لاهوتی که صمیمانه با مجله همکاری می‌کنند و چکیده‌ها را در وقت مقتضی تحویل می‌دهند، سپاسگزاری کنم.

در پایان برای اطلاع خوانندگان محترم یادآوری می‌کنم که مقالات «آینه میراث» جزء مقالات طبقه‌بندی علمی ISC کشوری قرار گرفته و برای دانشجویان قابل استفاده و ارجاع است. همچنین تمام مقالات و ضمائ «آینه میراث» و «گزارش میراث» در وبگاه میراث مکتوب (www.mirasmaktoob.ir) قابل مطالعه و چاپ است. امیدواریم در آینده بتوانیم متن کامل آثار و منشورات این مرکز را برای استفاده همگان و به طور رایگان در سایت مرکز قرار دهیم. إن شاء الله.